

מסורת הש"ס

(א) לעיל כו; (ב) [לעיל כג];
(ג) [לעיל כו]; (ד) ת"ח מ"ו וכן
צרי"ף ורא"ש ליתא.

תורה אור השלם

וַיֵּשֶׁא בָלְעָם אֶת עֵינָיו
וַיַּרְא אֶת יִשְׂרָאֵל שֹׁכֵן
לְשִׁבְטָיו וַתְּהִי עָלָיו רוּחַ
אֱלֹהִים:

גליון הש"ס

מתני' ר"א מתיר. עיין
זר"ש ריש צורים:

הגהות הב"ח

(א) גמ' שחלקו לשנים:
(ב) שם מר נמי אית ליה
א"ל דידי: (ג) רשב"ם ד"ה
סבר וכו' מטנעני גמ' מפתח
גדול: (ד) ד"ה סוף וכו'
חלונותיך הס"ד: (ה) ד"ה
מפיק וכו' מוילד למבוי
וסמעי מקום: (ו) תוס' ד"ה
לקח שנים וכו' כדי שיכנס
(ז) ל' ומיבט שלג נחמה:

מוסף רש"י

שאין פתחי אהליהם
מבוזרין זה לזה. שלג
יעץ למון (ד.ב.) כלי
שחור (מבדק ד.ב.) כדי
עגלה מזהלכת. אם מקרה
חוקק כל קד מזה, ושם
שקופים שחלשי
(מקרה ד.ב.) אין מוציאין
דיין וגוטרטאות לר"ד.
אלם בנות גל לא יואל
רשע קורות מקדמו לר"ד
שלג אם רזה כנס צניו למון
אין ומואל ראש קדמו
למון (מעי ד.ב.) הרי זה
בזוקתה. שנים דין טוענין
לו שאלושם כנס על ו
מפיים סם הרבם (מח).

מוסף תוספות

א. שהיום ומהר ישכיר אותם לאנשים ונמצא מרבה עליו את הדרך וכו' [ו]אין לפרש שלא יפתח לו פתח בחצר, דהא ודאי פשיטא, דהא לבית ידיה תני בסיפא אחד לא יעשנו שנים, כל שכן בבית אחר שלא היה לו חלק בחצר ועשאו קנאו שלא יעשה שם פתח בחצר. מוס' מ"ד

רבינו גרשום

ולטוסים. שאם יש לאדם חילון בחצר חבירו וכוונה לצר חצר כנגדו וטוסמו בפנים. אם לא מיהא לאתרה חזק (שעה) לאחר הוי חילון בלעל לאחר שטוממו: לקח. אחד מהשותפין: יצא בחצר אחת לא יפתח להצד השותפין. מפני שמרבה על השותפין דריש רגל שאתן השותפין דרין באותו בית שם שלא היה שם קודם לכן: בנה עליה על גבי ביתו ורוצה להשכירה לבית דירה לא יפתח לה. לאחר בחצר השותפין מפני שמרבה עליהם הדרין: אלא ארצה כר. מפרש בגמ'. והלא מביא דרין הדרין.

חזקת הבתים פרק שלישי בבא בתרא ס.

השומפין וצא חזירו וסממו שצנה כותל כנגדו והוא שנת לאתגר היות חוקה לזה הסומם של
שנים שהיה חלוגו פתוח אינה כלום מאחר ששנת כשסממו זה: שאין אדם עשוי שסוממין אורו
דשלא כדון החוק מעיקרא: שמרבה עליהם אדם הדרך. שרוב בני אדם יולאין וכנסוין עכשו
מעיקרא: והלא מרבה עליהם אדם הדרך. צננין עלייה זו שלא הימה שם קודם לכן והוא מכניס
ל'ולסתום לאתגר הוי חוקה שאין אדם עשוי
שסותמים אורו בפניו ושותק: לקח בית בחצר
אחרת לא יפתחו לחצר השותפין: מאי
שמעמא ימפני שמרבה עליהם את הדרך אימא
סיפא אלא אם רצה בונה את החצר לפנים
מביתו ובונה עלייה על גבי ביתו והלא מרבה
עליו את הדרך אמר רב הונא ימאי חדר

שחלקו ⑥ בשנים ומאי עליה אפתאי: **מתני'** ילא יפתח אדם לחצר השותפות פתח כנגד פתח וחלון כנגד חלון יהיה קטן לא יעשנו גדול אחד לא יעשנו שנים יאכל פותח הוא לרה"ר פתח כנגד פתח וחלון כנגד חלון יהיה קטן עושה אותו גדול ואחד עושה אותו שנים: **גמ'** מנהני מילי א"ר יוחנן דאמר קרא וישא בלעם את עיניו וירא את ישראל שוכן לשבטיו מה ראה ראה שאין פתחי אהליהם מכוונין זה לזה אמר ראוין הללו שתשרה עליהם שכניה: היה קטן לא יעשנו גדול: סבר רמי בר חמא למימר בר ד' לא לישווייה בר תמניא דקא שקיל תמניא בחצר אבל בר תרתי לישווייה בר ארבעה שפיר דמי א"ל רבא מצי א"ל בפיתחא זוטרא מצינא לאצטנועי מינך בפיתחא רבה לא מצינא אצטנועי מינך: אחד לא יעשנו שנים: סבר רמי בר חמא למימר בר ארבעי לא לישווייה תרי בני תרתי תרתי דקא שקיל תמני בחצר אבל בר תמני לישווייה בני ארבעי ארבעי שפיר דמי א"ל רבא מצי אמר ליה בחד פיתחא מצינא אצטנועי מינך בתרי לא מצינא אצטנועי מינך: אבל פותח הוא לרה"ר פתח כנגד פתח: דא"ל סוף סוף הא בעית אצטנועי מבני רה"ר: **מתני'** ⑦ אין עושין חלל תחת רה"ר בורות שיחין ומערות ⑧ ר"א מתיר כדי שתהא עגלה מהלכת ושעונה אבנים אין מוציאין זיזין וגזוזטראות לרה"ר אלא אם רצה כונס לתוך שלו ומוציא ⑨ לקח חצר ובה זיזין וגזוזטראות הרי זו בחזקתה: **גמ'** ורבנן ⑩ זיזימנין דמפחית ולא אדעתיה: אין מוציאין זיזין וגזוזטראות וכו': ר' אמי הוה ליה זיזא דהוה נפיק למבואה וההוא גברא גמי הוה ליה זיזא דהוה מפיק לרה"ר ⑪ (הוון קא מעכבי עליה בני רה"ר) אתא לקמיה דר' אמי א"ל זיל קוץ אמר ליה והא מר גמי אית ליה ⑫ ידיד למבואה מפיק בני מבואה מחלין גבאי דידך לרשות הרבים מפיק מאן מחיל גבך: ר' ינאי הוה ליה אילן הנוטה לרשות הרבים הוה ההוא גברא דהוה ליה גמי אילן הנוטה לרשות הרבים אתו בני רשות הרבים הוון קא מעכבי עילויה אתא לקמיה דר' ינאי א"ל

שבת (דף טו): **אמר ראובן הללו כו'.** מדמכביהם הם [במדבר כד] מה טובו אלהיך קדייך: **סבר רמי בר**
יעשנו גדול היינו דאי הוה פתח בר ד' אמות רחב לא ירחיבנו לח' אמות דקמפסיד לבעלי
בר כנגד כל הפתח בצורך ארבע אמות רחוק מן הפתח כדאמרין בפרק ראשון (לעיל יא).
החזיר כנגד ריבוב כל הפתח ואילו מעיקרה לא הוה שקיל אלא ארבע אמות. אבל ללניעותא
דמטנטיה פתחא קטן מטנטיה: **מפתח גדול:** בר **רספי.** דשקיל נמי ד' אמות בחצר כבד
דאמות: **לשונייה בר ארבעי.** דלא מפסיד אלא לחצריה דאמר מעיקרה נמי הוה שקיל ד' אמות בחצר: **לשונייה**
בחדא תמני בחצר כמעיקרה. ולאיטנטיה נמי לא חיישינן דמה י' לח' אמות פתחא אחד מה י' ח' אמות
כח' אמות יש לה פתוחות לאחר: **בחד פיתחא מזינא איטנטיה** כשהוא נעול יכולי להשתמש בחצר
חסים לא מזינא לאיטנטיה על כך דאפי' אם האחד נעול השני יהיה פתוח: **סוף סוף הא בעית**
לדק פתח הית ורובי סוסים וגמלים ראוין בתוך (י) חלונותיו: **ביתנא** אין עושין חל
וקא דאמי מחמתיה שאין רגונם של בני אדם ליוק ולירד לדין על עסקי ממונו. ומפרש ואזיל
ג: **ר"א מפיר.** אלא שיכסהו יספוי חוק כדי שתהא עגלה מהלכת דר"א אול בחר השתא ולא
יפול והכי אמרין בצבא (דף צג:) זיוין. קורות קורות: **גווצטראות.** קורות גדולות
פן יפול בהם בני רה"י והלכך פן מוואליך דהא כל בני רה"י לינהו גזיה דלינחלו:
ינחם ממקדעו לחוך כשיעור הוואלץ וזיוין ומוואלי: **וכה זיוין וגווצטראות.** הדולגות לרשות
ח ואומרים אימר כונס לתוך שלו היה אבל המוכרה לו שהוואלץ הזיוין הוא היה צריך להביא
ל חוקה החוקתי וכנסתי לתוך שלי דהוואלץ לה חוקה שיש עמה טענה אבל נוקם לא צריך
ין היאך הוואלץ המוכר את הזיוין לתוך לרה"ר דטוענין ליורש וטוענין ללוקח (לעיל כג): **גב' ורנן.**
שישין משום דזימנין דמתילע מתבוי ויפחות ולאו אדעתיה דעובר ברה"ר ועבור ויפול: **מפיק**
קום הלך כל בני החצירות הוא: הוּו מעבדי עוליה בני רה"ר. שנופיו מוויקין לגמל ורובדו:
וזל

מִדֹּד בֵּיתוֹ מְרַבֵּה עֲלֵיהֶם הַדְּרָכִים. אֵלָּא

עין משפט
גר מצוה

רפג א מיי פ"ו מהל' שמיס הל' א סמג עשין
פג טוש"ע ח"מ סי' קנד
סעיף יב:
רפד ב ג מיי פ"ה שס הל' ח סמג שס טוש"ע
שס טווש"א:

יִפְּהַד מִי שֶׁסָּהֵל ו
 תוֹשָׁע שֶׁסָּטָעִף ג:
 יִפְּהַד מִי שֶׁסָּהֵל ו
 תוֹשָׁע שֶׁסָּטָעִף ד:
 יִפְּהַד מִי שֶׁסָּהֵל ו
 תוֹשָׁע שֶׁסָּטָעִף ג:
 יִפְּהַד ז ח ט מִי שֶׁסָּהֵל ו
 יא תוֹשָׁע שֶׁסָּטָעִף
 :7

פֶּנִּי י מִי פִּיג מֵהֶל נֹקִי
מִמּוֹן הֶל כֵּג סִמֵּג
עֲשִׂין שֶׁ טוֹשׁעַ חֲמָסִי
תִּין סַעִיף אֵל:

צב ב מ״י שם הל' כד
טוש״ע שם סעיף ב:
צא ל מ״י שם הל' כה
טוש״ע שם סעיף ג:
צב מ מ״י שם הל' כג
טוש״ע שם סעיף ד:

רבינו גרשום (המשד)

אָמאָר בונט און הדרות און
עלילות רקמאר אל עליה
ממשט און שחוק חלד
לשנים וזלזל התיצון קרין
ומאָר עליהם ארמון
אפאזא אפאזא אפאזא
הינתנו חילק הענינו שוואר
אזאזא ארדוה און אמת
הלא מרבה עליהם הדרכים
אלא ציור ארמון דרשם
און זיין לבי זיין זיין וזהו
השופותן אחרים אל
זיין זיין לעבנן שוואר
נכנסו שוואר צאזא בעדן קרין
נכנסין חילק אל שוואר
און אלה שוואר משהיה
חילק לעבנן הענינו וזיין
אפאזא אפאזא אפאזא
לעבנן: **פסקא** שלא היו
מוכרזין וזיין נגדו. חילק
און קרין: אמת: און שוואר
הפאזא: (א) קרין חילק
און שוואר דארכי אמת
שיעור ב: פתחין: אכל ב:
זיין (שפא) חילק: אמת:
לשיעור ב: ארבע אמת:
שפא: חילק: חילק שיעור מר:
און שוואר אל שוואר אלה:
אמת ככל שוואר אלה:

[illegible]